

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งอยู่ในเขตการศึกษา 4 ไทแก้ว จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง ระนอง มีจำนวนโรงเรียน 9 โรงเรียน เป็นโรงเรียนชาย 4 โรงเรียน หญิง 4 โรงเรียน สหศึกษา 1 โรงเรียน ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวนประชากรทั้งหมด 17 คน เป็นครูชาย 13 คน หญิง 4 คน มีรายละเอียดต่าง ๆ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สถานภาพของครูพลานามัยจำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูสอนพลศึกษา	3	17.64	-	-	3	17.64
ครูสอนสุขศึกษา	-	-	2	11.76	2	11.76
ครูสอนทั้งพลศึกษาและสุขศึกษา	10	58.80	2	11.76	12	70.56
รวม	13	76.44	4	23.52	17	100

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ครูพลานามัยส่วนมากคือร้อยละ 76.44 เป็นครูชาย ร้อยละ 23.52 เป็นครูหญิง ร้อยละ 70.56 สอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ร้อยละ 17.64 สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา และร้อยละ 11.76 สอนเฉพาะวิชาสุขศึกษา

ตารางที่ 2 คุณวุฒิทางการศึกษาของครูพลานามัย

	พลศึกษา		สุขศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ประกาศนียบัตรชั้นสูง	-	-	-	-	-	-
วุฒิปริญญาตรี	10	58.80	1	5.88	11	64.68
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	5	29.40	1	5.88	6	35.28
ป.กศ. (พลานามัย)	-	-	-	-	-	-
วุฒิตื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	15	88.20	2	11.78	17	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ามีครูพลานามัยส่วนมาก คือร้อยละ 88.20 มีวุฒิทางพลศึกษา ร้อยละ 11.78 มีวุฒิทางสุขศึกษา สำหรับวุฒิทางพลศึกษานั้น ร้อยละ 58.80 เป็นวุฒิระดับปริญญาตรี ร้อยละ 29.40 เป็นวุฒิระดับ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า ส่วนทางสุขศึกษานั้น ร้อยละ 5.88 เป็นวุฒิระดับปริญญาตรีและ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า

ตารางที่ 3 ระดับอายุของครูพลานามัย

ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
49-53	1	5.88
44-48	2	11.76
39-43	-	-
34-38	3	17.64
29-33	2	11.76
24-28	9	52.92

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ครูพลานามัยส่วนมากคือร้อยละ 52.92 มีอายุระหว่าง 24-28 ปี ร้อยละ 17.64 มีอายุระหว่าง 34-38 ปี ร้อยละ 11.76 มีอายุระหว่าง 29-33 ปี ร้อยละ 11.76 มีอายุระหว่าง 44-48 ปี และร้อยละ 5.88 มีอายุมากกว่า 49 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลานามัยของครูพลานามัย

จำนวนปีที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
26-30	1	5.88
21-25	1	5.88
16-20	2	11.76
11-15	1	5.88
6-10	2	11.76
1-5	10	58.80

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ครูพลานามัยส่วนมาก คือร้อยละ 58.80 มีประสบการณ์ระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 11.76 มีประสบการณ์ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 11.76 มีประสบการณ์ระหว่าง 16-20 ปี ส่วนระหว่างช่วงอื่นนั้น มีน้อย

ตารางที่ 5 หน้าที่ความรับผิดชอบในการสอนของครูพลานามัย

ระดับชั้นที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
เฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลาย	3	17.64
ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย	14	82.32

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ทรูพลาแนมัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 82.32 สอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีทรูพลาแนมัยเพียงร้อยละ 17.64 ที่สอนเฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 6 จำนวนคาบในการสอนของทรูพลาแนมัยต่อสัปดาห์

จำนวนคาบที่สอน	วิชาพลาแนมัย		วิชาอื่น ๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16-20	3	17.64	1	5.88	4	23.52
11-15	1	5.88	-	-	1	5.88
6-10	4	23.52	1	5.88	5	19.40
1-5	8	47.04	1	5.88	9	52.92

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า มีทรูพลาแนมัยส่วนมาก คือร้อยละ 47.04 สอนระหว่าง 1-5 คาบต่อสัปดาห์ ร้อยละ 23.52 สอนระหว่าง 6-10 คาบต่อสัปดาห์ ร้อยละ 17.64 สอนระหว่าง 16-20 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีทรูพลาแนมัยที่ต้องสอนวิชาอื่น ๆ อีก ดังนี้ ร้อยละ 5.88 สอนระหว่าง 1-5 คาบต่อสัปดาห์ ร้อยละ 5.88 สอนระหว่าง 6-10 คาบต่อสัปดาห์ และร้อยละ 5.88 สอนระหว่าง 16-20 คาบต่อสัปดาห์

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของครูพลานามัยต่อการใช้หลักสูตร

ลำดับที่	เรื่องที่ทองพิจารณา	จำนวน	ร้อยละ
1	ตามหลักสูตรฯ วิชาบังคับกำหนดให้วิชาพลศึกษากับ สุขศึกษาเป็นวิชาเดียวกัน ท่านเห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว เนื่องจาก	10	58.80
	ความมุ่งหมายเหมือนกัน	4	23.52
	เนื้อหาสัมพันธ์กัน	6	35.28
	ควรแยกคนละวิชา	7	41.16
	เนื่องจาก		
	ยุ่งยากในการวัดผล	3	26.24
	นักเรียนจะเห็นความสำคัญยิ่งขึ้น	2	11.76
	ต่างก็เป็นวิชาหนึ่ง	1	5.88
	จะได้เน้นความมุ่งหมายแต่ละวิชาดีขึ้น	1	5.88
2	ควรแยกจุดมุ่งหมายในหลักสูตรของวิชาพลศึกษาและ สุขศึกษาออกจากกัน เพื่อให้เห็นความมุ่งหมายของ แต่ละวิชาเด่นชัดยิ่งขึ้น เห็นว่า เห็นควย	11	64.68
	เนื่องจาก		
	นักเรียนเห็นความสำคัญมากขึ้น	7	41.16
	แยกสอนและแยกวัดผล	4	23.52
	ไม่เห็นควย	6	35.28

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	เรื่องที่ต้องพิจารณา	จำนวน	ร้อยละ
	เนื่องจาก		
	จุดมุ่งหมายเหมือนกัน	3	26.64
	เนื้อหาสัมพันธ์กัน	3	26.64
3	ชั่วโมงสอนวิชาบังคับสัปดาห์ละ 2 คาบ เห็นว่า น้อยเกินไป	8	47.04
	เหมาะสมอยู่แล้ว	9	52.92
	มากเกินไป	-	-
4	การเตรียมบุคลากรของโรงเรียน เห็นว่า พร้อมแล้ว	4	23.52
	ยังไม่พร้อม	13	76.44
5	โรงเรียนเตรียมเอกสาร คู่มือหลักสูตรไว้ให้ครู ได้ศึกษา		
	พร้อมแล้ว	1	5.88
	ยังไม่พร้อม	2	11.76
	มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ	14	82.32
6	โรงเรียนได้จัดหาและทำประมวลการสอนไว้ให้ ครูได้ศึกษา		
	พร้อมแล้ว	1	5.88
	ยังไม่พร้อม	2	11.76
	มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ	14	82.32

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	เรื่องที่ต้องพิจารณา	จำนวน	ร้อยละ
7	อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าหมวด ให้ความสนับสนุน และเข้าใจบทบาทของวิชาพลานามัยอย่างดี	17	100
	ใช่ ไม่ใช่	-	-
8	การวัดผลหมวดวิชาพลานามัยที่ปฏิบัติอยู่ครอบคลุม ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างดี	12	70.56
	ใช่ ไม่ใช่	5	29.40
9	ศึกษานิเทศก์มีส่วนช่วยแก้ปัญหาในการใช้ หลักสูตรแกน เป็นอย่างดี	-	-
	พอสมควร	3	17.64
	ไม่ค่อยได้ช่วยแก้ไข้ปัญหา	1	5.88
	ไม่เคยไปในที่เลย	13	76.44
10	วิชาบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตร คือ แคมมินตัน กระบี่กระบอง แอ่นคบอล ตะกร้อ เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว	2	13.32
	ยังไม่เหมาะสม	13	86.58

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	เรื่องที่ตองพิจารณา	จำนวน	ร้อยละ
11	ความหลักรัฐรกำหนดใหสอนพลศึกษา 24 คาบ ทานเห็นวา		
	เหมาะสมค้แลว	10	66.60
	ควรใหจำนวนคาบมากกว่านี้	5	33.30
	ควรใหจำนวนคาบนอยกว่านี้	1	6.66
12	หลักรัฐรกำหนดใหเรียนวิชาเลือกได 3 หนวยกิต ตอภาคเรียน เห็นวา		
	เหมาะสมค้แลว	9	59.94
	ควรมากกว่านี้	3	19.98
	ควรนอยกว่านี้	1	6.66
	ไมควรมีวิชาเลือก	1	6.66
13	หลักรัฐรกำหนดใหสอนสุขศึกษา 12 คาบ เห็นวา		
	เหมาะสมค้แลว	6	42.84
	ควรใหมากกว่านี้	8	57.12
	ควรใหนอยกว่านี้	-	-

จากตารางที่ 7 จะเห็นไดวามีครูพลานามัยสวนมาก ค้ร้อยละ 58.80 มีความคิดเห็นวา การรวมวิชาพลศึกษากับสุขศึกษาเป็นวิชาเดียวกันน้ันค้แลว เพราะทั้งสองวิชา มีความมุ่งหมายเหมือนกันและเนื้อหาสัมพันธ์กัน และมีครูพลานามัยร้อยละ 41.16 มีความคิดเห็นวาควรแยกวิชาพลศึกษากับสุขศึกษาออกจากกัน เพราะการรวมกันทำให้เกิดความยุ่งยากในการวัดผล และการแยกจากกันจะทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของแต่ละวิชายิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในหลักสูตรของวิชาพลศึกษา กับ สุขศึกษา มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 64.68 เห็นว่า ควรแยกออกจากกัน เพื่อให้เห็นความมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น และมีครูพลานามัยร้อยละ 35.28 เห็นว่า ไม่ควรแยกออกจากกัน เพราะจุดมุ่งหมายเหมือนกันและเนื้อหาสัมพันธ์กัน

ชั่วโมงสอนวิชาบังคับในหลักสูตรสัปดาห์ละ 2 คาบ มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 52.92 เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 47.04 เห็นว่า น้อยเกินไป

มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 76.44 เห็นว่า การเตรียมบุคลากรของโรงเรียนยังไม่พร้อม ร้อยละ 23.52 เห็นว่า พร้อมแล้ว

การเตรียมเอกสาร คู่มือหลักสูตรไว้ให้ครูได้ศึกษา มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 82.32 เห็นว่ามีบ้างแต่ไม่เพียงพอ ร้อยละ 11.76 เห็นว่า ยังไม่พร้อม ร้อยละ 5.88 เห็นว่า พร้อมแล้ว

การจัดหาและทำประมวลการสอนไว้ให้ครูศึกษา มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 82.32 เห็นว่า มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ ร้อยละ 11.76 เห็นว่า ยังไม่มี และ ร้อยละ 5.88 เห็นว่า มีพร้อมแล้ว

มีครูพลานามัยทั้งหมด เห็นว่า อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าหมวด ให้ความสนับสนุนและเข้าใจบทบาทของวิชาพลานามัยอย่างดี

การวัดผลวิชาพลานามัยที่ปฏิบัติอยู่ มีครูพลานามัยส่วนมากคือ ร้อยละ 70.56 เห็นว่า ได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

ค่านักเรียนพิเศษ มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 76.44 เห็นว่า ศึกษาพิเศษก็ไม่เคยไปพิเศษเลย ร้อยละ 17.64 เห็นว่า ศึกษาพิเศษช่วยแก้ปัญหาในการใช้หลักสูตรพอสมควร

มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 86.58 เห็นว่า วิชาบังคับที่กำหนดในหลักสูตร คือ แคมมินตัน กระบี่กระบอง แอ่นค้บอล ตะกร้อ ยังไม่เหมาะสม ร้อยละ 13.32 เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว

ตามหลักสูตรกำหนดให้สอนวิชาพลศึกษา 24 คาบ มีครูพลศึกษาส่วนมาก คือ ร้อยละ 66.60 เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 33.30 เห็นว่า ควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้

หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาเลือกได้ 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน มีครูพลานามัยส่วนมาก คือ ร้อยละ 59.94 เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 19.98 เห็นว่า ควรให้มากกว่านี้ ร้อยละ 6.66 เห็นว่า ควรให้น้อยกว่านี้กับเห็นว่าไม่ควรมีวิชาเลือก

หลักสูตรกำหนดให้สอนสุขศึกษา 12 คาบ ครูสุขศึกษาส่วนมาก คือ ร้อยละ 57.12 เห็นว่า ควรให้มากกว่านี้ ร้อยละ 42.84 เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อจุดประสงค์ของหลักสูตร
วิชาพลศึกษา พ.ศ. 2518 ว่าทำให้นักเรียนได้รับผล
ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้หรือไม่

ลำดับที่	จุดประสงค์ของหลักสูตร	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ใหม่มีความรู้ความเข้าใจและเจตคติ ที่ดีทางด้านพลศึกษา	12	89.92	3	19.98
2	เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม	14	93.24	1	6.66
3	เกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรมและ พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เน้นใน เรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความ สามัคคี ความยุติธรรม รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมี ระเบียบวินัย	13	86.58	2	13.32
4	การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ให้สมบูรณ์แข็งแรง มีความอดทน	14	93.24	1	6.66
5	เพื่อให้นำความรู้ ความเข้าใจ และ ประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อตนเองและสังคม	13	86.58	2	13.32

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า การสอนพลศึกษา
ทำให้นักเรียนได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ดังนี้ ส่วนมากคือ ร้อยละ 89.92

เห็นว่า ทำให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีทางด้านพลศึกษา ร้อยละ 93.24 เห็นว่า ทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิต อารมณ์และสังคม ร้อยละ 86.58 เห็นว่า ทำให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เน้นในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความยุติธรรม รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีระเบียบวินัย ร้อยละ 93.24 เห็นว่า ทำให้นักเรียนสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายให้สมบูรณ์ เกิดความแข็งแรง ความอดทน และความแคลวคล่องว่องไว ร้อยละ 86.58 เห็นว่า ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษาต่อจุดประสงค์ของหลักสูตร วิชาพลศึกษา พ.ศ. 2518 ว่าการสอนพลศึกษาทำให้นักเรียน ได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้หรือไม่

ลำดับที่	จุดประสงค์ของหลักสูตร	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติที่ดีทางด้านพลศึกษา	12	85.68	2	14.28
2	เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิต อารมณ์และสังคม	12	85.68	2	14.28
3	เพื่อให้รู้จักรับผิดชอบในการป้องกัน รักษาและเสริมสร้างสุขภาพของตนเอง และส่วนรวม	12	85.68	2	14.28
4	เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	11	78.54	3	21.42

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า ครูผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่า การสอนสุขศึกษา ทำให้นักเรียนได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยดังนี้ ร้อยละ 85.68 เห็นว่า สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติที่ดีทางด้าน สุขศึกษา ร้อยละ 85.68 เห็นว่า สามารถทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิต อารมณ์ และสังคม ร้อยละ 85.68 เห็นว่า สามารถทำให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบในการ ป้องกันรักษาและเสริมสร้างสุขภาพกับสวัสดิภาพของตนเองและส่วนรวม ร้อยละ 78.54 เห็นว่า สามารถทำให้นักเรียนนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อเนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตร ภาควิชาบังคับว่าใดจัดสอนหรือไม่

ลำดับที่	วิชา	สอน		ไม่สอน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	พ 401 แบคมินตัน	10	66.60	5	33.30
2	พ 402 กระบี่กระบอง	7	46.62	8	53.28
3	พ 503 แสนคंबอล	13	86.58	2	13.32
4	พ 504 ตะกร้อ	5	33.30	10	66.60

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าครูพลศึกษาได้จัดสอนและไม่จัดสอนเนื้อหา วิชาภาควิชาบังคับดังนี้ พ 401 แบคมินตัน ส่วนมากคือร้อยละ 66.60 จัดสอน ร้อยละ 33.30 ไม่จัดสอน พ 402 กระบี่กระบอง ส่วนมาก คือร้อยละ 46.62 จัดสอน ร้อยละ 53.28 ไม่จัดสอน พ 503 แสนคंबอล ส่วนมากคือร้อยละ 86.58 จัดสอน ร้อยละ 13.32 ไม่จัดสอน ตะกร้อ ส่วนมาก คือร้อยละ 33.30 จัดสอน ร้อยละ 66.60 ไม่จัดสอน

ตารางที่ 11 เหตุผลที่ไม่สอนวิชาบังคับในหลักสูตรของครูพลศึกษา

วิชา	เหตุที่ไม่สอน							
	ขาดสนาม อุปกรณ์		ขาดครู		ไม่เหมาะสม		ขาดความนิยม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ 401 แบดมินตัน	5	33.30	-	-	-	-	-	-
พ 402 กระบี่กระบอง	2	13.32	1	6.66	3	19.98	2	13.32
พ 503 แอคนบอล	-	-	1	6.66	-	-	1	6.66
พ 504 ตะกร้อ	-	-	1	6.66	9	59.94	-	-
รวม	7	46.62	3	19.98	12	79.92	3	19.98

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าเหตุผลที่ครูพลศึกษาไม่จัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตร มีดังนี้ พ 401 แบดมินตัน ส่วนมาก คือ ร้อยละ 33.30 ไม่จัดสอนเพราะขาดสนามและอุปกรณ์ พ 402 กระบี่กระบอง ส่วนมาก คือ ร้อยละ 13.32 เพราะขาดอุปกรณ์ ร้อยละ 6.66 เพราะขาดครู ร้อยละ 19.98 เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ร้อยละ 13.32 เพราะไม่ได้รับความนิยมจากนักเรียน พ 503 แอคนบอล ส่วนมาก คือ ร้อยละ 6.66 เพราะขาดครู และร้อยละ 6.66 เพราะไม่ได้รับความนิยมจากนักเรียน พ 504 ส่วนมาก คือ ร้อยละ 59.94 เพราะไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง ร้อยละ 6.66 เพราะขาดครูสอน

ตารางที่ 12 วิชาที่จัดสอนแทนวิชาบังคับในหลักสูตรฯ ในสายวิชาพลศึกษา

ลำดับที่	วิชาที่จัดสอนแทน	จำนวน	ร้อยละ
1	ซอฟบอล	5	33.30
2	บาสเกตบอล	4	26.64
3	วอลเลย์บอล	4	26.64
4	ยูโด	2	13.32
5	กิจกรรมเข้าจังหวะ(เต้นรำพื้นเมือง)	2	13.32
6	กายบริหาร	1	6.66
7	เทเบิลเทนนิส	1	6.66
8	คาราเต้	1	6.66
9	แฮนด์บอล	1	6.66
10	ยังไม่แน่ใจว่าจะสอนอะไรแทน	4	26.64

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า วิชาที่ครูพลศึกษาจัดสอนแทนวิชาบังคับ มีดังนี้ ส่วนมาก คือ ร้อยละ 33.30 จัดสอนซอฟบอล ร้อยละ 26.64 จัดสอนบาสเกตบอล ร้อยละ 26.64 จัดสอนวอลเลย์บอล ร้อยละ 13.32 จัดสอนยูโด ร้อยละ 13.32 จัดสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ (เต้นรำพื้นเมือง) และจัดสอนกายบริหาร เทเบิลเทนนิส คาราเต้ แฮนด์บอล ร้อยละ 6.66 เท่ากัน นอกจากนั้น มีครูอีก ร้อยละ 26.64 ที่ยังไม่แน่ใจว่าจะจัดสอนวิชาอะไรแทนวิชาบังคับ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2519

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อวิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ

ลำดับที่	วิชา	จำนวน	ร้อยละ
1	บาสเกตบอล	12	79.92
2	วอลเลย์บอล	9	59.94
3	ยิมนาสติก	8	53.28
4	ฟุตบอล	7	46.62
5	ยูโด	7	46.62
6	แบดมินตัน	7	46.62
7	ซอฟบอล	5	33.30
8	กรีฑา	5	33.30

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า วิชาที่ครูพลศึกษาเสนอให้จัดเป็นวิชาบังคับ คือ ร้อยละ 79.92 ให้จัดวิชาบาสเกตบอลเป็นวิชาบังคับ ร้อยละ 59.94 ให้จัดวอลเลย์บอลเป็นวิชาบังคับ ร้อยละ 53.28 ให้จัดยิมนาสติกเป็นวิชาบังคับ และให้จัดฟุตบอล ยูโดและแบดมินตันเป็นวิชาบังคับ ร้อยละ 46.62 เท่ากัน ให้จัดซอฟบอลกับกรีฑาเป็นวิชาบังคับ ร้อยละ 33.30 เท่ากัน

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษาต่อเนื้อหาวิชาผู้ศึกษา ใน
หลักสูตรในเนื้อหาต่อไปนี้ว่ามีปัญหาหรือไม่

ลำดับที่	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ม.ศ.4 เทอมต้น (12 คาบ)			
	พ 401			
	1.1 การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (3 คาบ)			
	9	64.26	5	35.70
	1.2 การเลือกกิจกรรมนันทนาการ (2 คาบ)			
	12	85.68	2	74.28
	1.3 สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพ(5 คาบ)			
	14	100.	-	-
	1.4 โรคติดต่อที่สำคัญ (2 คาบ)			
	8	57.12	6	42.84
2	ม.ศ.4 เทอมปลาย (12 คาบ)			
	พ 402			
	2.1 ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลง ทางกายของเด็กวัยรุ่น (5 คาบ)			
	12	85.68	2	14.28
	2.2 โรคติดต่อที่สำคัญ (3 คาบ)			
	14	100.	-	-
	2.3 สุขภาพของผูบริโภค (2 คาบ)			
	13	92.82	1	7.14
	2.4 ประชากรศึกษา (2 คาบ)			
	13	92.82	1	7.14

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ลำดับที่		ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3	ม.ศ.5 เหอมคน (12 คาบ) พ 503				
3.1	สวัสดิภาพในการจราจร (3 คาบ)	14	100	-	-
3.2	สุขภาพและสวัสดิภาพในการประกอบอาชีพ (3 คาบ)	13	92.82	1	7.14
3.3	สุขภาพจิต (5 คาบ)	13	92.82	1	7.14
3.4	การควบคุมน้ำหนักของร่างกาย (1 คาบ)	12	85.68	2	14.28
4	ม.ศ.5 เหอมปลาย (12 คาบ) พ 504				
4.1	โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ (3 คาบ)	12	85.68	2	14.28
4.2	การปฐมพยาบาล (3 คาบ)	9	64.26	5	35.70
4.3	สุขภาพจิต (5 คาบ)	14	100	-	-

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า การสอนเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เหอมคน เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ร้อยละ 64.26 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 35.70 มีปัญหา เรื่องการเลือกกิจกรรมนันทนาการ ร้อยละ 85.68 ไม่มีปัญหา

ร้อยละ 14.28 มีปัญหา เรื่องสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพ ร้อยละ 100 ไม่มีปัญหา
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทอมปลาย เรื่องระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลงทางกายของ
 เด็กวัยรุ่น ร้อยละ 85.68 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 14.28 มีปัญหา เรื่องโรคติดต่อที่
 สำคัญ ร้อยละ 100 ไม่มีปัญหา เรื่องสุขภาพของผูบริโภค ร้อยละ 92.82 ไม่มีปัญหา
 ร้อยละ 7.14 มีปัญหา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เทอมต้น เรื่องสวัสดิภาพในการจราจร
 ร้อยละ 100 คาดว่าจะไม่มีปัญหา เรื่องสุขภาพและสวัสดิภาพในการประกอบอาชีพ
 ร้อยละ 92.82 คาดว่าไม่มีปัญหา ร้อยละ 7.14 คาดว่ามีปัญหา เรื่องสุขภาพจิต
 ร้อยละ 92.82 คาดว่าไม่มีปัญหา ร้อยละ 7.14 คาดว่ามีปัญหา เรื่องการควบคุม
 นำหนักของร่างกาย ร้อยละ 85.68 คาดว่าไม่มีปัญหา ร้อยละ 14.28 คาดว่ามีปัญหา
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เทอมปลาย เรื่องโรคไม่ติดต่อที่สำคัญ ร้อยละ 85.68 คาดว่า
 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 14.28 คาดว่ามีปัญหา เรื่องการปฐมพยาบาล ร้อยละ 64.26
 คาดว่าไม่มีปัญหา ร้อยละ 35.70 คาดว่ามีปัญหา เรื่องสุขภาพจิต ร้อยละ 100
 คาดว่าไม่มีปัญหา

ตารางที่ 15 เหตุผลของครูผู้ศึกษาที่มีปัญหาในการสอนเนื้อหาสุศึกษา
ตามหลักสูตร

เนื้อหาวิชาสุศึกษา	เหตุผล			
	เวลาน้อยสอนไม่ทัน		เนื้อหากว้างเกินไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1) ม.ศ.4 เทอมต้น (2 คาบ)				
พ 401				
1. การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (3 คาบ)	4	28.56	1	7.14
2. การเลือกกิจกรรมนันทนาการ (2 คาบ)	1	7.14	1	7.14
3. สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพ (5 คาบ)	-	-	-	-
4. โรคติดต่อที่สำคัญ (2 คาบ)	4	28.56	2	17.28
2) ม.ศ.4 เทอมปลาย (12 คาบ)				
พ 402				
1. ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลง ทางกายของเด็กวัยรุ่น (5 คาบ)	2	17.28	-	-
2. โรคติดต่อที่สำคัญ (3 คาบ)	-	-	-	-
3. สุขภาพของผูบริโภค (2 คาบ)	-	-	1	7.14
4. ประชากรศึกษา (2 คาบ)	1	7.14	-	-

ตารางที่ 15 (ต่อ)

	เหตุผล			
	เวลาน้อยสอนไม่ทัน จำนวน	ร้อยละ	เนื้อหากว้างเกินไป จำนวน	ร้อยละ
3) ม.ศ.5 เทอมต้น (12 คาบ)				
พ 503				
1. สวัสดิภาพในการจราจร (3 คาบ)	-	-	-	-
2. สุขภาพและสวัสดิภาพในการ ประกอบอาชีพ (3 คาบ)	-	-	1	7.14
3. สุขภาพจิต (5 คาบ)	-	-	1	7.14
4. การควบคุมน้ำหนักของร่างกาย (1 คาบ)	2	17.28	-	-
4) ม.ศ.5 เทอมปลาย (12 คาบ)				
พ 504				
1. โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ (4 คาบ)	2	17.28	-	-
2. การปฐมพยาบาล (3 คาบ)	5	35.70	-	-
3. สุขภาพจิต (5 คาบ)	-	-	-	-

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า เหตุผลที่ครูผู้ศึกษาส่วนมากมีปัญหาในการสอนมากคือ เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย คิดเป็นร้อยละ 28.56 เพราะเวลาน้อยสอนไม่ทัน ร้อยละ 7.14 เพราะเนื้อหากว้างเกินไป เรื่องโรคติดต่อที่สำคัญ ร้อยละ 28.56 เพราะเวลาน้อยสอนไม่ทัน ร้อยละ 17.28 เพราะเนื้อหากว้างเกินไป เรื่องการ

ปฐมพยาบาล ร้อยละ 35.70 เพราะเวลาน้อยสอนไม่ทัน เรื่องระบบสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กวัยรุ่น ร้อยละ 17.28 เพราะเวลาน้อยสอนไม่ทัน เรื่องการควบคุมน้ำหนักของร่างกาย ร้อยละ 17.28 เพราะเวลาน้อยสอนไม่ทัน เรื่องโรคไม่ติดต่อที่สำคัญ ร้อยละ 17.28 เพราะเวลาน้อยสอนไม่ทัน

ตารางที่ 16 อุปกรณ์ สนาม วัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสอนวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ ว่ามีพอหรือไม่พอ

ลำดับที่	วิชา	มีพอ		ไม่มีพอ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	แบดมินตัน	3	19.98	12	89.92
2	กระบี่กระบอง	6	39.96	9	59.94
3	แฮนด์บอล	8	53.24	7	46.62
4	ตะกร้อ	9	59.94	6	39.96

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า วิชาที่ทางโรงเรียนส่วนมากมีอุปกรณ์ สนาม และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ คือ ร้อยละ 89.92 มีอุปกรณ์ สนามแบดมินตันไม่เพียงพอ ร้อยละ 59.94 มีอุปกรณ์กระบี่กระบองไม่เพียงพอ ร้อยละ 46.62 มีอุปกรณ์ สนาม แฮนด์บอล ไม่เพียงพอ และร้อยละ 39.96 มีอุปกรณ์และสนามตะกร้อไม่เพียงพอ

ตารางที่ 17 อุปกรณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาสุขศึกษา
ว่ามีหรือไม่

ลำดับที่	รายการ	มี		ไม่มี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	โครงกระดูก	1	7.14	13	92.82
2	ป้ายเครื่องหมายจราจร	5	35.70	9	64.26
3	ฟิล์มภาพยนตร์	3	21.42	11	78.54
4	เครื่องฉายภาพยนตร์	11	78.54	3	21.42
5	หุ่นจำลองส่วนต่างๆของร่างกาย	4	28.56	10	71.40
6	ฟิล์มสไลด์ทางสุขศึกษา	3	21.42	11	78.54
7	ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอน สุขศึกษา	12	85.68	2	14.28
8	ภาพชุดส่วนต่างๆของร่างกาย	6	42.84	8	57.12
9	เครื่องฉายสไลด์	9	64.26	5	35.70
10	จอฉาย	9	64.26	5	35.70
11	ห้องฉายภาพยนตร์	9	64.26	5	35.70
12	ห้องปฐมพยาบาล	12	85.68	2	14.28
13	เตียงคนไข	13	92.82	1	7.14
14	ห้องปฏิบัติการ	2	14.28	12	85.68

จากตารางที่ 17 แสดงว่าในการสอนวิชาสุขศึกษา อุปกรณ์การสอนและสิ่ง
อำนวยความสะดวกที่โรงเรียนส่วนมากไม่มี คือ ร้อยละ 92.82 ไม่มีโครงกระดูก ร้อยละ
85.68 ไม่มีห้องปฏิบัติการ ร้อยละ 78.54 ไม่มีฟิล์มสไลด์ทางสุขศึกษา ร้อยละ 78.54

สุขศึกษาส่วนมาก คือ ร้อยละ 71.40 เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว มีครูร้อยละ 35.70
ได้ปฏิบัติตามอยู่แล้ว อีกร้อยละ 64.26 ไม่ได้ปฏิบัติตาม มีครูสุขศึกษาร้อยละ 49.98
ใช้เกณฑ์ของโรงเรียนเอง และร้อยละ 14.28 ใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพของครูพลานามัย

จากผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากต้องสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่ครูคนเดียวต้องสอนทั้งสองวิชาจะไม่บังเกิดผลที่ดีเท่าที่ควร ลักษณะการจัดครูสอนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน ปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มที่จะจัดให้ครูสอนวิชาหนึ่งวิชาใดเท่านั้น จึงทำให้เกิดครูสอนวิชาเฉพาะ เช่น ครูคณิตศาสตร์ ครูภาษาไทย ครูภาษาอังกฤษ เป็นต้น และที่ถูกต้องก็ต้องมีครูพลศึกษา ครูสุขศึกษาด้วย ไม่ใช่ครูทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา เพราะพลศึกษาก็เป็นวิชาหนึ่งและสุขศึกษาก็เป็นอีกวิชาหนึ่ง ซึ่งมีปรัชญา หลักการ เนื้อหา วิธีการเรียนรู้ แตกต่างกัน เมื่อวิชาทั้งสองแตกต่างกัน ผู้มาเป็นครูวิชานี้ย่อมได้รับการฝึกหัดมาแตกต่างกันด้วย ดังที่ มุขเซอร์¹ ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาและสุขศึกษาไว้ดังนี้

"ครูสุขศึกษาต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกหัดมาทางนี้โดยเฉพาะและต้องมีความรู้เชี่ยวชาญในทางอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน โภชนาการ อนามัยเด็กและครอบครัว การปฐมพยาบาลและสวัสดิศึกษา วิธีทำวัสดุอุปกรณ์การสอน การจัดและการบริหารโปรแกรม สุขศึกษาในโรงเรียน การสาธารณสุข รวมทั้งหลักการสุขภาพสิ่งแวดล้อมและการควบคุมโรคติดต่อและแนะแนวสุขภาพ"

"ครูพลศึกษานั้นต้องจบจากสถาบันฝึกหัดครูที่เตรียมครูเพื่อเป็นครูพลศึกษาและมีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ กายวิภาค สรีรวิทยา ชีววิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สังคมวิทยาและจิตวิทยา ผู้นำทางพลศึกษาต้องมีความรู้ดีในเรื่องเหล่านี้"

¹ Charles A. Bucher, Administration of School Health and Physical Education Programs, (Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1963), p. 73-76.

ผลการวิจัยเกี่ยวกับวุฒิของครู พบว่าครูพลานามัยส่วนมากมีวุฒิระดับปริญญาตรี รองลงมาคือวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า และส่วนมากเป็นวุฒิทางพลศึกษา คือคิดเป็น ร้อยละ 88.20 ส่วนวุฒิทางสุขศึกษามีน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.78 เท่านั้น จะเห็นได้ ว่า โรงเรียนต่าง ๆ ยังขาดครูสุขศึกษา ซึ่งได้ศึกษาทางสุขศึกษาเป็นวิชาเอก เมื่อเป็น เช่นนี้ โรงเรียนจึงได้จัดครูพลศึกษาซึ่งศึกษาวิชาพลศึกษามาเป็นวิชาเอกและได้ศึกษาวิชา ทางสุขศึกษามาย่าง หรือได้ศึกษาวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาโท ช่วยสอน จึงอาจทำให้การสอน สุขศึกษาค่อยประสิทธิภาพไปบ้าง เพราะคดียเหตุผลที่กล่าวมาตอนต้นแล้วว่า ครูพลศึกษา และสุขศึกษานั้นต้องมีความรู้ ความชำนาญและได้รับการฝึกหัดมาทางวิชาชีพของตนโดยเฉพาะ

จำนวนคาบในการสอนของครูพลานามัย พบว่า ครูส่วนมากสอน 1-5 คาบ ต่อสัปดาห์ รองลงมาคือสอน 6-10 คาบต่อสัปดาห์ ถ้าพิจารณาตามตัวเลขนี้จะเห็นได้ว่า ครูยังมีจำนวนคาบในการสอนต่อสัปดาห์น้อยมาก แต่ตามความเป็นจริง และจากผลของ การวิจัยพบว่ามีครูพลานามัยถึงร้อยละ 82.32 ต้องสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย แต่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวนเท่าไรคาบต่อสัปดาห์ไม่มีตัวเลขมากกล่าวอ้างได้ เรื่องนี้ ขอยอมรับว่าเป็นความบกพร่องของการเก็บรวบรวมข้อมูล ความจริงอีกประการหนึ่งคือว่า ครูพลศึกษาส่วนมากต้องรับผิดชอบในการฝึกสอนกีฬานอกเวลาเรียน สำหรับการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนด้วย และในปีการศึกษา 2519 ซึ่งเป็นปีที่หลักสูตรฉบับนี้ใช้ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แนนอนครูต้องมีจำนวนคาบในการ สอนต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว หากโรงเรียนนั้น ๆ ไม่มีจำนวนครูพลานามัยเพิ่มขึ้น ถ้า หากว่าครูพลานามัยต้องรับภาระหนักมากเกินไป ก็อาจมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ของการสอนได้ ผู้บริหารที่พึงต้องพิจารณาถึงปริมาณงานที่มอบหมายให้ครูช่วย วอลท์เมอร์

และเอสลิงเกอร์² กล่าวว่า "การบริหารที่ถูกต้องพิจารณาถึงปริมาณงานที่มอบหมายให้
แก่ครู เขากล่าวว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรให้ครูสอนไม่เกิน 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
แต่ถ้าพิจารณาในค่านประสิทธิภาพของการสอนด้วย ไม่ควรเกิน 30 ชั่วโมง" ส่วน
บุชเชอร์³ กล่าวว่า "ครูพลศึกษาควรมีชั่วโมงสอนไม่มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้
รวมทั้งหน้าที่รับผิดชอบหลังเลิกเรียนด้วย"

2. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ปัญหาเกี่ยวกับการรวมวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาเข้าด้วยกัน ครูส่วนมาก
เห็นว่า การรวมเข้าด้วยกันนั้นเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะความมุ่งหมายเหมือนกันและ
เนื้อหาสัมพันธ์กัน ส่วนจุดมุ่งหมายในหลักสูตรของวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ครูเห็นว่า
ควรแยกออกจากกันเพื่อให้เห็นความสำคัญของแต่ละวิชาเด่นชัดยิ่งขึ้น

สำหรับผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า วิชาทั้งสองนี้ควรแยกออกจากกัน เพราะวิชา
พลศึกษาและสุขศึกษามีความแตกต่างกันในด้าน ปรัชญา เนื้อหา โปรแกรม กิจกรรม วิธี
เรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายบางข้อเท่านั้นที่เหมือนกัน จึงควรแยกออกจากกัน ดังที่บุชเชอร์⁴
กล่าวว่า "พลศึกษากับสุขศึกษาเป็นวิชาที่แตกต่างกันและต้องแยกออกจากกัน เพราะต่าง
ก็เป็นวิชาชีพที่มีโปรแกรมแตกต่างกัน ครูและผู้นำได้รับการฝึกหัดมาเฉพาะทางของตน มี
เนื้อหาและปรัชญาของตนเอง"

²Edward F. Voltmer and Arthur A. Esslinger, The Organization and Administration of Physical Education, (Bombay: The Times of India Press, 1964), p. 131.

³Ibid., p. 362.

⁴Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education, (Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1972), p. 20.

จากการวิจัย พบว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย
 เข้าใจบทบาทและสนับสนุนวิชาพลานามัยอย่างดี โรงเรียนส่วนมากเตรียมบุคลากรยังไม่
 พร้อม การเตรียมเอกสาร คู่มือหลักสูตร การจัดหาและทำประมวลการสอนให้ครูได้
 ศึกษา นั้น มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ บุคลากรมีความสำคัญมากในการนำหลักสูตรไปใช้ให้
 บังเกิดผลตามที่วางไว้ ดังที่ สุมิตร คุณานุกร⁵ โลกกล่าวไว้ว่า "ครูใหญ่และครูน้อย
 มีความสำคัญที่สุดในการทำให้หลักสูตรซึ่งนักวิชาการร่างขึ้นบังเกิดผลตามที่มุ่งหมายไว้"
 แต่เมื่อโรงเรียนยังเตรียมบุคลากรทางพลศึกษาและสุขศึกษาไม่พร้อม จึงอาจเป็นอุปสรรค
 ต่อการนำหลักสูตรวิชาพลานามัย พุทธศักราช 2518 ไปใช้ให้บังเกิดผลตามที่มุ่งหมายไว้
 ก็ได้

การเตรียมเอกสารหลักสูตร การจัดหาและทำประมวลการสอนให้ครูได้ศึกษา
 มีไม่เพียงพอ เป็นอุปสรรคอีกประการหนึ่งที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้บังเกิดผลตามที่มุ่งหมาย
 ไว้ เพราะเอกสารหลักสูตร ก็ได้แก่ ตัวหลักสูตรและหรือคู่มือหลักสูตร มีบทบาทและมี
 ประโยชน์ที่จะช่วยให้ผู้ใช้หลักสูตรเข้าใจตัวหลักสูตรดีขึ้น ทำให้เรารู้ว่า เมื่อนำไป
 ปฏิบัติ จะต้องทำอะไรในประเด็นต่าง ๆ เช่น การวัดผล การแนะแนว ฯลฯ ส่วน
 ประมวลการสอนนั้น คือ การนำหลักสูตรระดับชาติมาขยายและปรับในด้านความมุ่งหมาย
 ของหลักสูตรและเนื้อหาเพื่อให้กลายเป็นรูปธรรมเพิ่มเติมรายละเอียด
 ปลีกย่อย ซึ่งจะช่วยให้ครูสอนรู้ว่า ถ้าจะนำความมุ่งหมายนั้นไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลจะ
 ต้องสอนอะไรบ้าง ต้องใหญ่เรียนรูทางใด มีทักษะอะไร และมีทัศนคติอย่างไร ฯลฯ นอก
 จากนี้ ยังต้องปรับให้สอดคล้องกับสภาพทางสังคม ภูมิศาสตร์ และความต้องการของประชาชน
 ในแต่ละเขตการศึกษาด้วย⁶

⁵สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน, (กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์,
 2518), หน้า 165-168.

⁶สุมิตร คุณานุกร เรื่องเดิม หน้า 183-184.

3. ปัญหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า การสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ทำให้นักเรียนได้ผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นส่วนมากทุกประการ แสดงว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษานามัยที่กำหนดไว้ ไม่มีความคลุมเครือ ไม่กว้างและปริมาณมากเกินไป ครูสามารถตีความออกมาเป็นการปฏิบัติได้ สมิตร์ คุณานุกร⁷ กล่าวว่า "ความล้มเหลวประการหนึ่งของการศึกษาไทย คือ โรงเรียนไม่สามารถนำความมุ่งหมายของหลักสูตรไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลได้อย่างสมบูรณ์ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหานี้คือ ความคลุมเครือ ความกว้างและปริมาณของความมุ่งหมาย ผู้บริหารโรงเรียนและครูไม่สามารถตีความหมายเหล่านี้ออกมาเป็นการปฏิบัติได้" จึงกล่าวได้ว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษานามัย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผล

4. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาพลศึกษานามัย

ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษา ภาควิชาบังคับ คือ แบดมินตัน กระบี่ กระบอง แขนคัมบอล ตะกร้อ ครูส่วนมากเห็นว่ายังไม่เหมาะสม วิชาที่โรงเรียนส่วนมากไม่เปิดสอน คือ ตะกร้อ รองลงมาคือ กระบี่กระบอง เพราะตะกร้อไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง ส่วนกระบี่กระบองนั้น ครูเห็นว่า ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมและท้องถิ่นในปัจจุบัน พร้อมทั้งขาดความนิยมและสนใจจากนักเรียน สมิตร์ คุณานุกร⁸ กล่าวว่า "การเรียนรู้อาจมีสัมฤทธิ์ผลสูงก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความต้องการและสนใจที่จะเรียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ"

⁷สมิตร์ คุณานุกร เรื่องเดิม หน้า 58.

⁸สมิตร์ คุณานุกร เรื่องเดิม หน้า 87.

หลักการนี้หมายถึง การสำรวจความสนใจและความต้องการของผู้เรียน แล้วนำเอาผลที่ได้มาพิจารณาว่า ในขอบเขตของการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ความสนใจและความต้องการใดพอจะตอบสนองได้ เท่าที่ปฏิบัติอยู่ไม่มีการคำนึงถึงเรื่องนี้อย่างถูกต้องนัก มักยึดยึดความรู้ที่แก่ผู้เรียนมากกว่า การสร้างหลักสูตรวิชาพลานามัย พุทธศักราช 2518 ได้มีการเตรียมการน้อย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การเลือกเนื้อหาวิชาพลานามัย ภาควิชาบังคับ มีลักษณะคั่งกล่าวขวางตนอยู่มาก จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสมและได้เปิดสอนเนื้อหาอื่นแทน เนื้อหาวิชาที่ครูนำมาสอนแทนวิชาบังคับมากที่สุด คือ ซอฟบอล รองลงมา คือ บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล และครูส่วนมากเห็นว่าเนื้อหาวิชาต่อไปนี้เป็น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ยิมนาสติก ฟุตบอล หรือยูโด หรือแบดมินตัน ควรกำหนดเป็นวิชาบังคับมากที่สุดตามลำดับ

สำหรับเวลาเรียน ตามที่หลักสูตรกำหนดให้สอนพลศึกษา 24 คาบ หรือ สัปดาห์ละ 2 คาบ ครูส่วนมากมีความเห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว ผู้วิจัยเห็นด้วย ซึ่งตรงกับ ทัมซเซอร์และโคนิก⁹ กล่าวไว้ว่า "ในระดับมัธยมศึกษา ต้องมีเวลาเรียนพลศึกษาเป็นประจำ เนื่องจากพลศึกษามีเนื้อหาวิชา ทักษะ และกิจกรรมมาก จึงควรจัดให้สัก 2 คาบ ต่อสัปดาห์จึงจะดี" และที่ประชุมเรื่องสมรรถภาพของครูนิวยอร์ก¹⁰ ได้แนะนำไว้ว่า "ต้องกำหนดให้ทุกโรงเรียนสอนกิจกรรมหนักทางกายเป็นประจำ ในโรงเรียนประถมศึกษา ต้องกำหนดให้สอนกิจกรรมทางกายอย่างน้อย 150 นาที ต่อสัปดาห์ และโรงเรียนมัธยมศึกษา 225 นาที ต่อสัปดาห์"

⁹Charles A. Bucher and Constance R. Koenig, Methods and materials for Secondary School Physical Education, (Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1974), p. 109.

¹⁰Charles A. Bucher, Administration of School Health and Physical Education Programs, (Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1963), p. 360.

ส่วนวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรกำหนดให้สอน 12 คาบ หรือสัปดาห์ละ 1 คาบ ครูส่วนมากมีความเห็นว่าควรให้เวลามากกว่านี้ เพราะเนื้อหาสุขศึกษามีมาก สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนดให้ โดยเฉพาะเนื้อหาเรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย โรคติดต่อที่สำคัญ การปฐมพยาบาล เพื่อให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลดียิ่งขึ้น เห็นควรเพิ่มเป็นสัปดาห์ละ 2 คาบเป็นอย่างน้อย ในสหรัฐอเมริกา โรงเรียนมัธยมส่วนมากสอนสุขศึกษาสัปดาห์ละ 2 หรือ 3 คาบ¹¹ วอลท์เมอร์และเอสลิงเยอร์¹² กล่าวว่า ในชั้น 11-12 ต้องให้เวลาสอนสุขศึกษา 3 คาบ ต่อสัปดาห์"

5. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัย พบว่า อุปกรณ์ สนาม และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา ภาควิชาบังคับทุกวิชา โรงเรียนส่วนมากยังมีไม่เพียงพอ วิชาที่โรงเรียนขาดอุปกรณ์มากที่สุด คือ แบดมินตัน รองลงมาคือ กระบี่กระบอง การที่โรงเรียนมีอุปกรณ์ วัสดุ สนาม และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนไม่เพียงพอ เป็นอุปสรรคประการสำคัญของการสอนให้บังเกิดผลดี ดังที่ ฟอง เกิดแก้ว¹³ กล่าวไว้ว่า "เครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และวัสดุในการสอนพลศึกษา ถือว่าเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษา เพราะการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องอาศัยเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น

¹¹ *Ibid.*, p. 303.

¹² *Ibid.*, p. 159.

¹³ ฟอง เกิดแก้ว และ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, หลักการและวิธีสอนพลศึกษา, (นครหลวงกรุงเทพมหานคร: คุรุวิทยาคารพิมพ์), หน้า 195.

สนาม อุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลือง ถ้าหากขาดปัจจัยเหล่านี้เสียแล้ว การเรียนการสอน ก็ดำเนินไปไม่ได้ หรือดำเนินการไปได้ก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร" ฉะนั้น ทางโรงเรียนและ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์และวัสดุในการสอน พลศึกษาให้เพียงพอ

ส่วนวิชาสุขศึกษา อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาที่โรงเรียน ส่วนมากไม่มี คือ โครงกระดูก ห่องปฏิบัติการ ภาพยนตร์ ภาพสไลด์ทางสุขศึกษา หุ่นจำลองสวนต่าง ๆ ของร่างกาย ป้ายเครื่องหมายจราจร ภาพชุดสวนต่าง ๆ ของร่างกาย และเครื่องฉายสไลด์ จอฉาย และห้องฉายภาพยนตร์ อุปกรณ์ในการสอนสุขศึกษาก็มีความ สำคัญเช่นเดียวกับอุปกรณ์ทางพลศึกษา ในการสอนสุขศึกษา ถ้าหากว่าครูรู้จักใช้อุปกรณ์ การสอน จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวความคิดต่าง ๆ คึขึ้น อุปกรณ์จะช่วยกระตุ้นและ เพิ่มความสนใจของเด็กนักเรียน ฉะนั้น หากว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์พอเพียง จะช่วยให้ การเรียนการสอนบังเกิดผลดียิ่งขึ้น

6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผล

เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เกณฑ์การ ประเมินผลที่กำหนดในหลักสูตร เหมาะสมดีแล้ว และครูส่วนมากได้ปฏิบัติตามเกณฑ์อยู่แล้ว ส่วนโรงเรียนที่ไม่ปฏิบัติตามนี้ส่วนมากใช้เกณฑ์ของโรงเรียนเอง

ส่วนเกณฑ์การประเมินผลสุขศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร ครูส่วนมากเห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว แต่โรงเรียนส่วนมากไม่ได้ปฏิบัติตามเกณฑ์นี้ ครุนิยมใช้เกณฑ์ของ โรงเรียนเองและของกลุ่มโรงเรียน

สำหรับผู้วิจัยเห็นว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น เหมาะสมดีแล้ว ทุก โรงเรียนน่าจะได้ปฏิบัติตามให้เป็นแบบอย่างเดียวกัน หากไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์นี้ได้ ควรใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งที่แต่ละโรงเรียนต่างใช้เกณฑ์ตาม

ความพอใจของตนเอง ตามระเบียบการประเมินผลการเรียน¹⁴ ใ้กล่าวไว้ว่า "อัตราส่วนของคะแนนหรือระดับคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ให้อยู่ในดุลยพินิจของกลุ่มโรงเรียน และกลุ่มโรงเรียนนั้น ๆ จะต้องกำหนดอัตราส่วนดังกล่าวไว้เป็นมาตรฐาน" หลักสูตรเปรียบได้กับโครงการของการปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ เมื่อมีโครงการแล้วไม่ปฏิบัติตาม งานย่อมบรรลุผลได้ก็ไม่เท่าที่ควร

การแบ่งช่วงคะแนนเพื่อให้ระดับคะแนนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้นั้น จากผลการวิจัยพบว่า เกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนสำหรับให้ค่าระดับคะแนนที่กำหนดในหลักสูตรทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ครูมีความเห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว แต่ครูส่วนมากไม่ได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การแบ่งช่วงคะแนนเพื่อให้ค่าระดับคะแนนนี้ไม่ควรกำหนดไว้ตายตัว และไม่ควรรีข้คะแนนดิบ เพราะคะแนนดิบจะให้ความหมายเกี่ยวกับผู้เรียนและผลการเรียนน้อย ส่วนเหตุผลที่ว่า ไม่ควรกำหนดไว้ตายตัวนั้น คือคะแนนจากการสอบแต่ละครั้งมีการกระจายแตกต่างกัน ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับผู้เรียน ข้อสอบช่วงคะแนนที่กำหนดอาจสูงเกินไป ทำให้ไม่มีนักเรียนได้ระดับคะแนน "4 ดีมาก" เลยก็ได้ หรือช่วงคะแนนอาจต่ำเกินไปทำให้มีนักเรียนได้ระดับคะแนน "4 ดีมาก" จำนวนมากก็เป็นได้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การแบ่งช่วงคะแนนแต่ละครั้งจำเป็นต้องพิจารณาตามความเหมาะสมของคะแนนที่มีอยู่ และให้เหมาะสมกับความยากง่ายของข้อสอบด้วย ถ้าเมื่อไรมีข้อสอบมาตรฐานแล้ว ก็อาจกำหนดไว้ตายตัวได้ และโดยทั่วไปแล้ว การให้ระดับคะแนน เขามักนิยมอาศัยคะแนน "ที" (T-Score) และโค้งปกติช่วย หากหลักสูตรกำหนดให้ใช้หลักการนี้ ผู้วิจัยคิดว่า ทุกโรงเรียนจะสามารถปฏิบัติได้โดยทั่วกัน และเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนมากกว่าการให้ระดับคะแนนจากการแบ่งช่วงคะแนนดิบ

¹⁴ รางระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518.